

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418203659
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418203659.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu: O. Š., C.. XX.XX.XXXX, D. S. P.. Č. Č.. XXXX/XX, XXX XX D. D., právne zastúpený: JUDr. Vladimír Kašuba, PhD., advokát so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, proti žalovanému: B. Š., C.. XX.XX.XXXX, D. S. L. Č.. XXX, XXX XX D. S., o zaplatenie 14.000,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 14 000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 06.07.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Slovenská republika m á nárok na zaplatenie súdneho poplatku v plnej výške voči žalovanej. O výške súdneho poplatku bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 15.08.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 14.000,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 14.000,- € od 06.07.2018 až do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dlhoval žalobcovi titulom vrátenia kúpnej ceny za osobné motorové vozidlo zn. I. O. X.X J. XWD K., VIN: P. sumu 14.000,- € (kúpnu zmluvu uzavrel dňa 02.09.2012). Tento svoj dlh žalovaný uznal voči žalobcovi ako veriteľovi vo forme, akú predpokladá ustanovenie §558 Občianskeho zákonníka dňa 21.10.2012. Nakoľko uznanie dlhu neobsahovalo dátum splatnosti, dňa 19.06.2018 žalobca zaslal žalovanému výzvu na zaplatenie dlhu s tým, že mu poskytol lehotu 15 dní na vrátenie dlžnej sumy od doručenia výzvy. Podľa služby Slovenskej pošty, a.s. bola výzva doručená žalovanému dňa 20.06.2018, preto lehota 15 dní uplynula 05.07.2018, t.j. od 06.07.2018 je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného dlhu. Žalobca si preto uplatňuje od 06.07.2018 aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne a nahradiť trovy konania.

3. K podanej žalobe žalobca pripojil uznanie dlhu zo dňa 21.10.2012, výzvu na zaplatenie dlhu zo dňa 07.06.2018 s podacím lístkom.

4. Žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov, súdu predložil tlačivo pre dokladovanie svojich pomerov, súd uznesením č.k. 25C/12/2018-15 zo dňa 18.12.2018 žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu.

5. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 25C/12/2018-16 zo dňa 18.12.2018, ktorým podanej žalobe vyhovel.

6. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore podanom proti platobnému rozkazu dňa 29.12.2018. Uviedol, že žaloba je nedôvodná, že uznanie dlhu zo dňa 21.10.2012 spočívalo len na prípad, ak by sa predmet kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 02.09.2012 a to vozidlo I. O. pokazilo a tým by sa vozidlo vrátilo ako predmet kúpy a následne by sa uznal dlh a nastalo by vrátenie (uznanie dlhu) k čomu, však nedošlo. Predmet kúpno-predajnej zmluvy bolo zakúpené úplne nové motorové vozidlo 10.11.2011 Y. U. - sestrou žalovanej, resp. jej vtedajším priateľom ako dar s tým, že vozidlo si preberie, pričom všetko malo byť uhradené v spoločnosti Motor-Car Bratislava. Následne vozidlo bolo odpredané žalovanej dňa 22.08.2012. So žalobcom sa žalovaná dohodla na odpredaji motorového vozidla dňa 02.09.2012. Asi mesiac po odpredaní žalobca navštívil žalovanú s prosbou o podpísanie dokumentu, uznania dlhu zo dňa 21.10.2012, ako záruku toho, že keby sa s vozidlom niečo stalo, tak vozidlo vráti a žalovaná vráti kúpnu cenu. V období po predaji vozidla v roku 2012 kontaktovala spoločnosť Motor - Car Bratislava sestru žalovanej p. Y. U. a žiadala o úhradu predmetného vozidla. Keďže sestra žalovanej zistila, že predmetné vozidlo nebolo vyplatené jej vtedajším partnerom, došlo k súdnemu sporu, kde bol uznesením dňa 18.04.2016 vydaným Okresným súdom v Žiari nad Hronom schválený súdny zmier. Účastníkom sporu bol aj žalobca - p. Š.D., ktorý sa ešte pred pojednávaním svojvoľne rozhodol vozidlo odovzdať dňa 23.02.2015 bez akejkoľvek výzvy zo strany spoločnosti Motor - Car Bratislava. Keďže žalobca nečakal a vozidlo odovzdal tretej osobe, sám si týmto spôsobom spôsobil škodu. V období novembra 2016 navštívil žalobca žalovaného a požiadal o vrátenie kúpnej ceny, t.j. 14.000,- € a to v celej výške. Následne žalobcu žalovaná vyzvala na stretnutie so všetkými zúčastnenými stranami a to sestrou žalovaného p. U., ako aj jej vtedajším manželom, ktorý bol po celý čas pri predaji vozidla. Žalobca na stretnutie nereagoval až do doby, kedy dňa 19.06.2018 obdržal žalovaný výzvu na zaplatenie uznaného dlhu, na ktorú žalovaný nereagovala. Z uvedeného dôvodu žalovaný považuje uznanie dlhu od začiatku za uvedenie do omylu a špekuláciu zo strany žalobcu, žalobca žalovanému nevrátil predmet kúpy, žalovaný namieťa aj výšku hodnoty motorového vozidla s poukazom na odôvodnenie súdneho uznesenia zo dňa 18.04.2016, kde je aktuálna cena vozidla bez prihliadnutia k opotrebeniu a prevádzkovému režimu určená v sume 13.725,- €. Záverom uvádza, že samotný žalobca si spôsobil škodu tým, že motorové vozidlo odovzdal spoločnosti čo nemusel a preto je žalobca za škodu plne zodpovedný.

7. K odporu žalobca pripojil kúpno-predajnú zmluvu uzavretú dňa 22.08.2012 medzi žalovaným a sestrou žalovaného Y. U., a kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 02.09.2012 uzavretou medzi žalovaným a žalobcom, kópiu uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom 7C/32/2012-237 zo dňa 18.04.2016.

8. Súd uznesením č.k. 25C/12/2018-25 zo dňa 04.01.2019 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 25C/12/2018-16 zo dňa 18.12.2018.

9. Žalobca vo vyjadrení k podanému odporu uviedol, že tvrdenia žalovaného uvedené v odpore nie sú pravdivé. Dôvod, pre ktorý žalovaný uznal dlh bol ten, že žalovaný žalobcovi predal osobné motorové vozidlo ako nevlastník. Vozidlo žalobca musel odovzdať (v nakladaní s ním žalobcu obmedzovalo predbežné opatrenie, ktoré nariadil Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn.: 7C/32/2012) jeho vlastníčkovi, teda spoločnosti Motor - Car Bratislava, spol. s r.o.. Takto žalobca predišiel ďalšej škode spočívajúcej v trovách konania. Keďže dohodnutú kúpnu cenu za prevod vlastníckeho práva k predmetnému osobnému motorovému vozidlu žalobca zaplatil a toto vlastnícke právo na žalobcu zo strany žalovanej nebolo prevedené, žalovaná bola povinná žalobcovi vrátiť zaplatenú dohodnutú kúpnu cenu v sume 14.000,- €. Žalovaná v tom čase nemala k dispozícii žiadne finančné prostriedky, preto sa dohodli na takomto uznaní dlhu. Tvrdenia žalovaného o poruchách vozidla a o naznačenej amortizácii vozidla nie sú relevantné. Žalovaný nebol vlastníkom prevádzaného motorového vozidla a napriek tomu prevzal kúpnu cenu. Z uvedeného dôvodu žalobca žiada vrátiť zaplatenú kúpnu cenu, nakoľko žalovaný túto svoju povinnosť dobrovoľne nesplnil.

10. Na pojednávaní konanom dňa 29.03.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, kúpna cena za motorové vozidlo zo strany žalobcu bola vyplatená vo výške 14.000,- €, ktorú žalobou uplatňuje na základe uznania dlhu na kúpnu cenu za motorové vozidlo, ktoré žalovaný nepreviedol na žalobcu a ktorého nebol vlastníkom. Tvrdenia žalovaného v odpore nie sú relevantné k predmetu žaloby a čo je zrejmé z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom 7C/32/2012. Žalobca je ochotný akceptovať plnenie

v splátkach, ak by k takejto dohode došlo, tak by si neuplatňoval ani náhradu trov konania, keďže žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov v plnom rozsahu.

11. Žalovaný na pojednávaní vypovedal, že všetko v odpore je pravdivé, napáda predložené uznanie dlhu zo dňa 21.10.2012 nakoľko neobsahuje sľub dlžníka uhradiť dlh a tiež z dôvodu, že dlh v ňom uznaný v čase spisovania listiny neexistoval. Zároveň vzniesol námietku premlčania nároku, ktorý je uplatňovaný v prejednávanej veci. Premlčaciu lehotu uplatňuje od 21.10.2012, kedy bol spísaný dlh a podpísaný, preto je táto doba premlčaná podľa Občianskeho zákonníka. Žalovaný potvrdil, že od žalobcu obdržal sumu 14.000,- € pri podpise kúpnej zmluvy dňa 02.09.2012 za predaj motorového vozidla I. O. Š.: S. XXXCM s VIN ako je uvedené v písomnom uznaní dlhu. Pri odovzdaní kúpnej ceny bola prítomná aj žalovaného sestra Y. U., S. L. Č.. XXX/X. Pokiaľ sa týka vlastníctva motorového vozidla, žalovaný je presvedčený, že bol vlastníkom tohto auta, keďže si ho prihlásil na seba a to na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným a jeho sestrou. Žalovaný potvrdil, že uznanie dlhu so žalobcom podpísal u neho doma. Pri podpise bol prítomný aj manžel žalobcu s tým, že ak by sa niečo autu stalo, pokazilo, tak by peniaze ktoré žalovaný dostal, vrátil. Žalovaný nemal vedomosť o tom, že žalobcovi bolo zakázané nakladať s predmetným vozidlom, pretože si vlastníkom uplatnil voči žalobcovi svoje nároky. Žalovaný potvrdil, že má tú istú adresu trvalého pobytu ako sestra, len súpisné číslo je iné. Voči sestre si neuplatnil nárok na vrátenie kúpnej ceny. Na záver žalovaný uviedol, že momentálne sa nevie preukázať žiadnym dokladom o vlastníctve k motorovému vozidlu, okrem kúpno-predajnej zmluvy s jeho sestrou uzavretej dňa 28.08.2012. Nenavrhol doplniť v tomto smere dokazovanie.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní doplnil svoju výpoveď a uviedol, že predmetným motorovým vozidlom bolo žalobcovi zakázané nakladať už 2,5 roka skôr ako skutočne malo byť odovzdané. Žalobca žiadal od žalovaného nie kúpnu cenu, ale rozdiel medzi kúpnu cenou a tou hodnotou, ktorá sa vrátila, celkovo to bolo 13.725,- €. Ak by vozidlo nebolo vydané, vrátené, tak tento rozdiel by bol ešte väčší, navyše sestre žalovaného účtovali aj sumu 6.215,- € ako nájomné. Táto suma je 19.940,- € s ktorou sestra žalovaného súhlasila. Keby bola relevantná argumentácia žalovaného, táto celková suma by bola omnoho vyššia, pretože neskôr by došlo k odovzdaniu motorového vozidla pôvodnému vlastníkovi. Navyiac, keby žalobca nevydal toto vozidlo vlastníkovi motorového vozidla, tak by platili aj trovy. Prebiehajúci spor pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/32/2012 svedčí o tom, že žalovaný nebol vlastníkom predmetného motorového vozidla a nebola vlastníčkou predmetného motorového vozidla ani sestra žalovaného Y. U.. Uznanie dlhu reaguje len na túto situáciu, nie na žiadne pokazenie vozidla.

13. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/32/2012 a z obsahu vydaného uznesenia č.k. 7C/32/2012-51 zo dňa 01.10.2012, právoplatného dňa 23.10.2012 súd zistil, že súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal O. Š., nar. 23.05.1975 - žalobcovi v tomto konaní, uskutočniť akékoľvek právne úkony, ktorými by previedla vlastnícke právo k predmetnému osobnému motorovému vozidlu na inú osobu, zverila do užívania tretej osobe, alebo vykonala k motorovému vozidlu akúkoľvek zmenu v evidencii vozidiel, uzatvorila akékoľvek právne úkony s povahou zmluvy o budúcej zmluve. Keďže žalovaná v 2.rade v konaní 7C/32/2012 (žalobca v tomto konaní) dobrovoľne splnil povinnosť, ktorej sa žalobca Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. so sídlom Bratislava domáhal v konaní 7C/32/2012 proti žalovaným v 1.rade Y. U., U.. V., S. L. XXX, D. S. a žalovanej v 2.rade O. Š., S. Q., C. XX, D. D. o vydanie huteľnej veci - vozidla I. O. (C.) X.X J. XWD K., ktoré je predmetom aj tohto sporu, dobrovoľne vydal žalobcovi - Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. predmetné motorové vozidlo, súd uznesením č.k. 7C/32/2012-198 nariadené predbežné opatrenie zrušil dňa 26.02.2016. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 05.04.2016. Následne Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením sp. zn. 7C/32/2012-205 konanie voči žalovanej v 2.rade O. Š. (žalobcovi v tomto konaní) zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby voči žalovanej v 2.rade z dôvodu, že žalovaná v 2.rade si splnila povinnosť, ktorej sa žalobca voči nej domáhal. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

14. Na pojednávaní konanom dňa 18.04.2016 v konaní 7C/32/2012 právny zástupca žalobcu navrhol so žalovanou Y. U. (sestrou žalovaného v tomto konaní) uzatvorenie súdneho zmieru, podľa ktorého by bola zaviazaná úhradou škody, ktorá pozostáva z rozdielu medzi kúpno-predajnou cenou nového motorového vozidla, ktoré bolo medzi časom navrátené samotnému žalobcovi a aktuálnou hodnotou vozidla po odpočítaní amortizácie na základe znaleckého posudku vypracovaného znaleckou spoločnosťou Expert Group, k.s., so sídlom Kominárska 2, Bratislava, vo výške 15.005,- €, v celkovej výške 13.725,- € a

nájomným vo výške 6.215,- €. Zároveň upozornil súd, že bolo proti žalovanej v 1.rade rozhodnuté už právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 č.k. 3T/167/2014 s právoplatnosťou ku dňu 26.03.2015, kde bol žalobca ako poškodená strana odkázaný s nárokom na náhradu škody na občiansko-právne konanie.

15. Z obsahu uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 7C/32/2012-232 zo dňa 18.04.2016 súd zistil, že Y. U., U.. V., C.. XX.XX.XXXX (sestra žalovaného v tomto konaní) schválila so žalobcom Motor - Car Bratislava, spol. s r.o. so sídlom Bratislava súdny zmliev, podľa ktorého sa zaviazala uhradiť v prospech žalobcu istinu vo výške 19.940,- € v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia pod následkom výkonu rozhodnutia a zároveň sa zaviazala uhradiť aj trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu.

16. Z citovaného uznesenia je zrejmé, že žalobca sa domáhal proti označenej žalovanej v 1./rade úhrady sumy 13.725,- € ako rozdielu medzi kúpno-predajnou cenou motorového vozidla (I. O. X.X J.) bielej farby a aktuálnou hodnotou motorového vozidla vypočítanou na základe znaleckého posudku v čase vydania motorového vozidla, ako i úhrady nájomného za užívanie predmetného motorového vozidla za obdobie držby žalovanou v 1.rade vo výške 6.215,- €. Žaloba proti žalovanej v 1.rade bola podaná zo strany žalobcu z dôvodu neuhradenia kúpnej ceny vyplývajúcej z kúpnej zmluvy za predmetné motorové vozidlo, ktoré žalovaná dňa 10.11.2011 prebrala na základe Preberacieho protokolu u žalobcu Motor - Car Bratislava, spol. s r.o.. Žalovaná v 1.rade Y. U. dňom 15.08.2012 odmietla so žalobcom ďalej komunikovať. Kúpnu cenu za predmetné motorové vozidlo neuhradila, preto žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy dňa 22.08.2012.

17. Z obsahu uznania dlhu uzavretého medzi stranami tohto konania dňa 21.10.2012 súd zistil, že dlžník (žalovaný) prehlásil, že si je vedomý skutočnosti, že dlhuje veriteľovi sumu 14.000,- € titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14.000,- € za predaj motorového vozidla I. O. (C.) X.X J. XWD K., EVČ: S. XXX J., VIN: P. podľa kúpnej zmluvy zo dňa 02.09.2012. Dlžník zároveň uviedol, že v súlade so znením § 558 Občianskeho zákonníka prehlasuje, že uznáva svoj dlh vo výške istiny 14.000,- € titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14.000,- € za predaj motorového vozidla, ktoré je označené v uznaní dlhu. Uznanie podpísali dlžník ako aj veriteľ.

18. Listom - „Výzva na zaplatenie dlhu“ zo dňa 07.06.2018 žalobca vyzval žalovaného, aby dlh, ktorý uznal v sume 14.000,- € dňa 21.10.2012 splatil v lehote 15 dní od doručenia výzvy. K výzve na zaplatenie dlhu priložil i poštový podací lístok preukazujúci doručenie výzvy žalovanému.

19. Z kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 22.08.2012 súd konštatuje, že obidve kúpno-predajné zmluvy sú obsahovo totožné.

20. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka, z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

21. Podľa § 499 Občianskeho zákonníka, kto prenechá inému vec za odplatu, zodpovedá za to, že vec v čase plnenia má vlastnosti výslovne vymienené alebo obvyklé, že ju možno použiť podľa povahy a účelu zmluvy alebo podľa toho, čo účastníci dojednali, a že vec nemá právne vady.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

26. Podľa § 560 Občianskeho zákonníka, ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred, môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel.

27. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

29. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

30. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

31. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v rozhodnom čase, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany konania uzavreli kúpnu zmluvu dňa 02.09.2012, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo zn. I. O. X.X J. XWD K., VIN: P., za ktoré kupujúci (žalobca) zaplatil kúpnu cenu vo výške 14.000,- €. Žalovaný, keďže nebol vlastníkom motorového vozidla ako bolo neskôr zistené, nemohol vozidlo predať žalobcovi v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má. Po predaji predmetného motorového vozidla bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom č.k. 7C/32/2012 preukázané, že žalobca (v predchádzajúcom konaní žalovaná v 2.rade) dobrovoľne vydala pôvodnému vlastníkovi osobné motorové vozidlo I. O. (C.) X.X J. XWD K., EČV: D. XXX X. (predtým EČV: S. XXX J.) farby J. E. dňa 23.02.2015 (č.l. 189 pripojeného spisu). S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že kúpna zmluva uzatvorená medzi stranami konania dňa 02.09.2012 je absolútne neplatnou zmluvou, ide o neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom a účelom odporuje zákonu. Táto zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Dôsledkom absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy je vznik synalagmatického záväzku v zmysle ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka určuje, ako pravidlo vzájomnú viazanosť práv a povinností účastníkov neplatnej zmluvy t.j. že právo jednej zmluvnej strany na vydanie

poskytnutého plnenia je podmienené jej povinnosťou vrátiť druhej zmluvnej strane to, čo podľa neplatnej zmluvy od nej prijala, predávajúci kúpnu cenu a kupujúci predmet kúpy. Záväzok vrátiť prijaté plnenie z tohto neplatného právneho úkonu z titulu bezdôvodného obohatenia vzniká podľa § 489 Občianskeho zákonníka v danom prípade na strane žalovaného. Tento je nositeľom povinností vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi. Povinnosťou žalobcu ako kupujúceho je vydať vozidlo žalovanému. Súdna prax dospela k názoru, že účastník neplatnej zmluvy, ktorý kúpil vec, ktorej vlastníkom nie je predávajúci, splní svoju reštrikčnú povinnosť voči druhej zmluvnej strane tiež vtedy, ak vydá vec poškodenému, teda jej vlastníkovi.

36. Preukázateľne žalobca vydal motorové vozidlo vlastníkovi tohto vozidla dňa 23.02.2015, čo je zrejme z pripojeného spisu. Žalobcovi teda vzniklo právo na vrátenie kúpnej ceny z neplatnej kúpnej zmluvy, keďže je povinnosť na plnenie z neplatnej zmluvy vzájomne podmienená, tento nárok mu preto vznikol až po tom, čo bolo vozidlo vydané jeho vlastníkovi (dňa 23.02.2015). Na základe uvedeného súd nárok žalobcu uplatnený v konaní posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

37. Ďalej sa súd vyporiadal s námietkou premlčania uplatneného nároku, ktorú vzniesol žalovaný na pojednávaní dňa 29.03.2019 ako aj námietkou, že uznanie dlhu je absolútne neplatným právnym úkonom, pretože dlh v čase spísania tejto listiny neexistoval. Žalovaný taktiež namietal, že uznanie dlhu neobsahuje jeho sľub uhradiť tento dlh.

38. Súd preto skúmal, či predmetné uznanie dlhu dlžníkom dňa 21.10.2012 je platné.

39. Uznanie dlhu v zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka, je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi v predpísanej písomnej forme. Uznanie dlhu zakladá vyvrátiťelnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Na to, aby uznanie dlhu malo tieto účinky, je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh a ďalej je potrebné, aby v písomnom uznaní bol dlh určený (uznaní) čo do dôvodu výšky. Z hľadiska obsahových náležitostí tohto zabezpečovacieho prostriedku, pre platnosť prejavu je rozhodujúce, či tento prejav obsahuje: označenie oprávnenej osoby - veriteľa, označenie povinnej osoby - dlžníka, určenie dôvodu dlhu, uvedenie výšky dlhu, skutočnosti, z ktorých vyplýva vedomosť dlžníka o svojej povinnosti. Uznanie dlhu spôsobuje vznik vyvrátiťelnej právnej domnienky, že dlh v čase uznania trval a súčasne prerušenie premlčania a začiatok novej 10 ročnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť dňom, kedy k uznaniu došlo, alebo kedy uplynula lehota na plnenie, ak je v uznaní určená. Dôkazné bremeno o tvrdení skutočnosti žalovaného na pojednávaní, že dlh v čase jeho spísania neexistoval, prešlo na dlžníka t.j. žalovaného. Existenciu záväzku mal súd preukázanú v čase uznania pripojeným spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom 7C/32/2012, žalovaný uznanie dlhu podpísal dňa 21.10.2012, teda po vydaní predbežného opatrenia Okresným súdom Žiar nad Hronom dňa 01.10.2012 a jeho doručení žalobcovi dňa 04.10.2012. Keďže žalovaný - dlžník neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia a dôkazu o tom, že v dobe uznania záväzku tento neexistoval, resp. už zanikol, súd má existenciu uznaného záväzku za preukázanú. V takomto prípade nestačí zo strany žalovaného len poprieť existenciu záväzku, ale žalovaný musí uviesť aj vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, na čo nadväzuje povinnosť označiť dôkazy na ich preukázanie, čo žalovaný v tomto konaní nepreukázal svoje tvrdenia o neexistencii celého tohto záväzku. Keďže zo strany žalovaného došlo k platnému uznaniu dlhu čo do dôvodu a výšky v súlade s ustanovením § 558 Občianskeho zákonníka, ktoré má písomnú formu a ktoré obsahuje okrem všeobecných náležitostí predpísaných pre právne úkony aj ďalšie náležitosti, aby sa jednalo o platný právny úkon. K platnosti tohto právneho úkonu je potrebná teda forma, tá podľa názoru súdu dodržaná bola. Z hľadiska obsahových náležitostí uznania dlhu musí platné uznanie dlhu obsahovať vyjadrenie prísľubu dlžníka zaplatiť dlh, uvedenie dôvodu dlhu, čo rovnako bolo podľa názoru súdu splnené. Žalovaný zrozumiteľne uviedol, že v súlade so znením § 558 Občianskeho zákonníka prehlásil, že uznáva svoj dlh vo výške istiny 14.000,- € titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14.000,- € za predaj motorového vozidla I. O.. Zo znenia § 558 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, teda uznanie dlhu obsahuje aj sľub dlžníka uhradiť tento dlh. Keďže žalovaný uznal tento záväzok voči žalobcovi titulom vrátenia kúpnej ceny vo výške 14.000,- € za predaj motorového vozidla, súd s poukazom na ustanovenie § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka považuje vznesenú námietku žalovaného na pojednávaní za nedôvodnú, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.000,- € tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia. V danom prípade súd na námietku premlčania žalovaného nemohol

prihliadať s poukazom na ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca motorové vozidlo pred podaním žaloby odovzdal oprávnenému vlastníkovi (dňa 23.02.2015) a preto nemôže aj žalobca v tomto konaní námietku premlčania namietat'.

40. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, ktoré žiadal priznať s účinnosťou od 06.07.2018 až do zaplatenia. Žalobca preukázal, že na výzvu na vydanie plnenia v lehote 15 dní od jej doručenia, žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval, túto výzvu prevzal dňa 20.06.2018 (č.l. 3 spisu). Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka od 06.07.2018 do zaplatenia, t.j. od nasledujúceho dňa poskytnutia dodatočnej lehoty vo výzve na zaplatenie dlhu vo výške určenej podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi popri istine 14.000,- € aj úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 14.000,- € od 06.07.2018 do zaplatenia.

41. Podľa § 255 ods. 1 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

44. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne, alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred právny súdom.

45. Nakoľko žalobca bol úspešný v plnom rozsahu, súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP s odkazom na § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. priznal nárok Slovenskej republiky na zaplatenie súdneho poplatku voči žalovanému, nakoľko žalobca bol oslobodený od poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 71/1992 Zb. O samotnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú strany sporu, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.